

Ligesom ved andre straffeprocessuelle tvangsindgreb må man derfor foretage en afvejning mellem på den ene side den ulempe eller skade, som indgrebet er forbundet med for samfundet og for den enkelte, som indgrebet rammer, og på den anden side den betydning, indgrebet har som middel til opklaring og bekæmpelse af kriminalitet, samt kriminalitetens art og grovhed.

2.4.1. Der er i strafferetsplejeudvalget enighed om at foreslå, at der for alle indgreb i meddelelshemmeligheden opstilles et fælles *kriminalitetskrav* (§ 781, stk. 1, nr. 3), hvorefter mistanken som udgangspunkt skal angå en lovovertrædelse, for hvilken strafferammen giver mulighed for at idømme *fængsel i 6 år* eller derover. Der henvises til betænkningen, side 89-92. Udvalget fremhæver bl.a., at lovovertrædelser, hvor strafferammen når op på fængsel i 6 år, typisk er så alvorlige og af en sådan art, at det er både rimeligt og hensigtsmæssigt at give adgang til indgreb i meddelelshemmeligheden. Hertil kommer, at der er tale om en fælles grænse for alle indgreb i meddelelshemmeligheden, og at grænsen harmonerer med, at der i de senere år er sket og også i fremtiden vil ske en nedsættelse af strafferammerne for visse forbrydelser. En grænse på 6 år vil også svare til grænsen for anvendelsen af retshåndhævelsesarrest i retsplejelovens § 762, stk. 2.

Der er i udvalget enighed om, at denne almindelige grænse lige som i dag bør suppleres med en *opregning af visse særlige forbrydelser* med en lavere strafferamme, hvor der også bør være adgang til indgreb i meddelelshemmeligheden. Denne opregning skal efter det samlede udvalgs forslag indeholde de lovovertrædelser, der er nævnt i straffelovens §§ 124, stk. 1, 125, 127, stk. 1, 193, stk. 1, 264, stk. 2, 266 og 281.

Et *flertal* på 4 medlemmer af udvalget foreslår (betænkningen, side 93), at der desuden gives adgang til indgreb i meddelelshemmeligheden ved mistanke om overtrædelse af *straffelovens § 289* om grov skattesvig og grov indsmugling. Flertallet lægger herved vægt på sådanne overtrædelsers grove og samfundsskadelige karakter og på, at de ofte udføres af flere personer i forening og har internationale forgreninger, hvorfor efterforskning i disse sager har lighed med efterforskning vedrørende narkotikakriminalitet. Hertil kommer, at der i dag kan anvendes brevåbning over for sådan kriminalitet, og at denne adgang ellers ville bortfalde med det af udvalget foreslåede ensartede kriminalitetskrav for alle indgreb i meddelelshemmeligheden. Et *mindretal* på 3 medlemmer

finder (betænkningen, side 94) ikke tilstrækkeligt grundlag for at foreslå adgangen til telefonaflytning m.v. udvidet til overtrædelse af straffelovens § 289.

Udvalget foreslår (betænkningen, side 95-96) som et supplement til det almindelige kriminalitetskrav to særlige bestemmelser. For det første foreslås det i § 781, stk. 2, at *teleoplysning*, altså oplysning vedrørende telefonnumre - ligesom i dag - kan finde anvendelse, hvis mistanken angår gentagne fredskrænkelser som nævnt i *straffelovens § 265* (f.eks. chikanøse telefonopkald).

Bl.a. fordi der ved udvalgets forslag sker en meget betydelig stramning af betingelserne for brevåbning m.v., stiller udvalget endvidere forslag om, at der i § 781, stk. 3, gives adgang for politiet til at foretage brevåbning og brevstandsning i tilfælde, hvor forsendelser må antages at indeholde *genstande, der bør konfiskeres* eller tilbageleveres til rette ejer, og hvor de almindelige betingelser for indgrebenes foretagelse ikke er til stede. Denne regel vil kunne anvendes, hvor der er mistanke om, at der sker forsendelse af f.eks. tyvekoster, ulovlige våben, børnepornografisk materiale m.v.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter vedrørende udformningen af kriminalitetskravet. Et almindeligt strafferammekriterium på 6 års fængsel vil efter justitsministeriets opfattelse falde godt i tråd med den lovtekniske fremgangsmåde ved udformningen af straffebestemmelser, som er anvendt i straffelovens § 191 om handel med narkotika, og blev anvendt ved revision af straffelovens bestemmelser om voldtægt, røveri og brandstiftelse i 1981 (lov nr. 256 af 27. maj 1981). Der må også lægges vægt på, at § 762, stk. 2, om retshåndhævelsesarrest ligeledes anvender en 6-års grænse, og på, at en 6-års grænse er nødvendig, for at telefonaflytning m.v. kan anvendes ved mistanke om overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., om handel med narkotika.

Justitsministeriet kan også tiltræde, at der ved siden af dette almindelige strafferammekriterium bør ske en opregning af andre forbrydelser, hvor telefonaflytning m.v. bør kunne finde sted, og justitsministeriet kan i den forbindelse tiltræde udvalgets nærmere synspunkter og forslag herom. Da anklagemyndigheden har peget på, at der også ved de meget grove skatte- og toldsager kan være behov for at foretage telefonaflytning, har justitsministeriet i opregningen fulgt flertalsforslaget og medtaget straffelovens § 289.

2.4.2. Om de øvrige betingelser for at tillade indgreb i meddelelshemmeligheden henvises til